

פרוטוקול מס' 8

מישיבת הוועדה המשותפת (של ועדות הכספים והכלכלה) לחוק משק החשמל
יום שני, י"ג באדר התשנ"ו (4 במרץ 1996), שעה 08:00

נכחו:

חברי הוועדה:

ג' גל - היו"ר
י' וינונו
א' פורז
א"ח שאקי

מוזמנים:

א' שלגי - מנכ"ל משרד האנרגיה והתשתית
ש' ברובנדר - משרד האנרגיה והתשתית
ר' מוסנזון, צ' שאשא, ד' ליפשיץ - משרד האוצר
ב' שרון - משרד ראש הממשלה
ט' שטיין, ט' שפניץ - משרד המשפטים
ר' פלד - מנכ"ל חברת החשמל
י' אילתה, י' חורש - חברת החשמל
א' מעוז, י' ורדי, ב' אבלין - יועצים

יועץ משפטי:

א' שניידר

מזכיר/ת הוועדה:

א' קרשנר

יועצת כלכלית:

ס' אלחנני

קצרנית:

א' לוין

חוק משק החשמל

סדר-היום:

-8984-

הצעת חוק משק החשמל

היו"ר ג' גל:

אני פותח את הישיבה.

אנחנו צריכים לעשות מאמץ לסיים היום את החוק כי המועד פג הלילה. אניחנו צריכים לגמור את עניין המטרה ולגמור את עניין עשר השנים.

אני רוצה לומר שתי הערות. אין לי שום ספק שיתברר בחוק הזה שעוד חסרים כמה וכמה תיקונים. החוק הזה נעשה במידה מסוימת בחיפזון. אף על פי שהשקענו הרבה שעות אני בטוח שיתברר בעוד חודשיים-שלושה שצריך להכניס תיקונים. מי שחושב שאפשר היום להכניס את כל התיקונים, טועה. רק אתמול התקשר משהו והסב את תשומת לבי לכמה דברים וכשדיברתי עם אנה התברר שיש מקום לתקן אותם, אבל יהיו עוד דברים כאלה. משום שלהביא חוק מסוג זה ולהכניס אותו לסד של 30 יום בוועדת הכספים, יש בזה מידה מסוימת של חוסר אחריות. אבל התאריך פג וצריך לגמור. מי שרוצה היום להכניס את כל מה שבהרהורי לבו נראה לו חשוב, הדבר הזה לא יסתייע.

יש שני דברים עקרוניים שאותם צריך לסכם: 1. עניין המטרה. 2. עניין 10 השנים. בסוף הישיבה הקודמת אמרתי שאני רוצה עוד לנצל את סוף השבוע לחשוב בעניין, להתייעץ עם אנשים ועשיתי את הדבר הזה. אולי יש סתירה אחת או שתיים שאנה מצאה וצריך להיבא את זה לאישור. אם נעשה מאמץ ונגמור עד עשר, זה יהיה עוד היום. אם זה לא יהיה היום, זה כבר יהיה בשבוע הבא ואז יהיו הימים של הפער בין הרשיון שפג לבין החוק ויש האינטרוול הזה שאומרים שהוא לא טוב.

א' שניידר:

המטרה מופיעה בסעיף 2 בנוסח הלבן, ושם נאמר: "מטרתו של חוק זה היא להסדיר את הפעילות במשק החשמל לטובת הציבור ולטובת משק החשמל".

ס' אלחנני:

הנוסח שחשבנו עליו יותר וגייבנו אותו יותר - אני לוקחת את האחריות עליי - מחקתי את "טובתו של משק החשמל", כי זה לא נראה לי מטרת החוק. הגדרתי יותר אמות מידה שלפיהן צריך החוק לפעול. וזה הנוסח: "מטרתו של חוק זה היא להסדיר את הפעילות במשק החשמל לטובת הציבור, לפי אמות המידה הבאות: אמינות, זמינות, איכות, יעילות, מזעור העלויות, יצירת תנאים לתחרות בכל פעילות בנפרד".

ב' אבלין:

אני רוצה להעיר למטרה: "להסדיר את הפעילות במשק החשמל לטובת הציבור באמצעות מערך רישוי", שכן זה השוני שבין החוק הזה לבין המצב הקיים.

צ' שאשא:

אבל המטרה הוא לא אמצעי.

ב' אבלין:

אבל צריך להוסיף את המשפט "באמצעות מערך רישוי" כדי להבחין בין המצב הקיים למה שמוצע.

צ' שאשא:

יש מקרים שיש פטור מרישוי. אני חושב שלא כדאי להכניס את האמצעים. צריך לדבר על המטרות. יש למשל מקטע מסוים שפטור מרישוי. הרישוי הוא אמצעי, הוא לא חלק מהמטרה.

י' חורש:

יש שתי נקודות שמטרידות אותי. כשאתה מדבר רק על טובת הציבור מבלי להתייחס למשק החשמל, יכולה להיות בהקשר הזה בעיה. אני לא יודע אם טובת הציבור היא היערכות של החברה לטווח ארוך, לטווחים של עשרות בשנים מבחינת השקעות. אני מציע להוסיף "במשק החשמל".

הנקודה השנייה: כשאתם מדברים על תחרות לכל פעילות בנפרד, ישנן פעילויות שבהן BY DEFINITION יש תחרות. בהולכה יש תחרות, בחלוקה אין תחרות. לכן האמירה כאן איננה נכונה עניינית.

א' שלגי:

אנחנו גורסים את מטרת החוק כפי שמנוסחת בסעיף 2. זו מטרה כללית והיא מתאימה למה שאנחנו רוצים. אני מציע להיצמד למטרה שהיא כללית מאוד לדטובת הצרכנים ולטובת משק החשמל.

א' מעוז:

בעקרון מקובלת עליי ההצעה של סמדר.

ביחס לנושא הרשיונות: ברגע שאת מצטמצמת בנושא של הרשיונות יש עוד אמצעים, כמו הרשות לחשמל. לא כדאי להצטמצם. יש הרבה מאוד אמצעים.

ט' שפניץ:

אם בכלל בחוק הזה מטרה, להשאיר אותה הכי כללית. אני לא מרגישה מספיק אחריות לבדוק עכשיו כל דבר. עברנו על החוק ויכול להיות שמישהו אחר עשה את זה וכללנו הכול. זה צריך לשמש מטרה כמה שנים לצורך איזון בין כל האלמנטים השונים. אם לא הזכרנו אלמנט מסוים כמה אני צריך להילחם כדי להכניס גם אותו. אם רוצים לבדוק עוד פעם, אפשר. אני על כל פנים חושבת שאם כבר, להשאיר את זה כללי.

ב' אבלין:

המסקנה שלך לוותר? גם אני חושבת כך. הטוב ביותר הוא לא להגדיר.

י' ונונו:

שיהיה כתוב לפי אמות המידה של טיב, שירות ועלות.

היו"ר ג' גל:

זה מכסה את הכול?

י' ונונו:

כן. העלות מבטאת גם תחרות.

היו"ר ג' גל:

אני מציע שנכתוב כמו שכתוב בהצעת החוק ונוסיף: לפי אמות המידה כפי שהציעה סמדר, ונמחק בסוף "בכל פעולה בנפרד". זה לא מחייב שכל פעולה תהיה בנפרד.

ד' ליפשיץ:

אם אתה כותב רק אמות מידה מסוימות אתה מצמצם. אני לא בטוחה שעברנו ואנחנו בטוחים שאלה אמות המידה הבלעדיות. יכול להיות שכדאי להישאר ברמה הכללית יותר.

א' שניידר:

יש לי רק בעיה אחת עם המילה "אמות מידה". אנחנו הגדרנו אמות מידה בהקשר לרשות בסעיף התפקידים של הרשות. זה לא בדיוק מקביל לכאן. הייתי מעדיפה שלא תהיה המילה "לפי אמות מידה" אלא אולי לומר "לטובת הציבור באמינות, זמינות, איכות וכו'". לא להיצמד למילה "אמות מידה" שיש לה איזשהו מובן ספציפי לעניין הרשות.

ב' אבלין:

אנה צודקת. אמות מידה זה לא טוב. במקום אמות מידה אני מציעה "תוך הבטחת אמינות, זמינות, איכות". אם זה כבר כללי, שיהיה כללי.

ד' ליפשיץ:

זה לנסות להבטיח.

ב' אבלין:

המטרה היא ניסיון.

ד' ליפשיץ:

אולי אפשר לכתוב "תוך הבטחת בין היתר".

ב' אבלין:

בסעיף כללי לא כותבים "בין היתר".

א"ח שאקי:

אני מציע אחרי "טובת הציבור" לשים נקודה, ואז לומר "וזאת תוך הבטחת אמינות, זמינות...".

היו"ר ג' גל:

מי בעד הצעתו של חבר הכנסת שאקי?

הנוסח של חבר הכנסת שאקי התקבל, ולהוריד את הביטוי "בכל פעולה בנפרד".

י' חורש:

יש סתירה פנימית במילים השונות. כי אם אתה מדבר על אמינות וזמינות, זה ההיפך ממזעור עלויות. ברגע שאתה רוצה זמינות ואתה רוצה אמינות ואתה רוצה איכות, זה עולה הרבה כסף.

ע' פרא:

אולי נהפוך את הסדר, נתחיל בזמינות.

א' שניידר:

אני מציעה את הנוסח הבא: "מטרתו של חוק זה היא להסדיר את הפעילות במשק החשמל לטובת הציבור וזאת תוך הבטחת אמינות, זמינות, איכות, יעילות, והכול תוך יצירת תנאים לתחרות ומזעור עלויות".

היו"ר ג' גל:

מי בעד לאשר את הצעתה של אנה?

ה צ ב ע ה

הוחלט: לאשר סעיף 2 בנוסח שהציעה אנה שניידר.

היו"ר ג' גל:

אנו עוברים לסעיף המדבר על הארכת הזכיון לעשר שנים.

א' פורז:

אנחנו מציעים חמש שנים בלבד.

היו"ר ג' גל:

למה חמש?

א' פורז:

גם חמש זה יותר מדי, אבל אפשר עוד לחיות עם זה.

אדוני היושב ראש, כל תקופה שאנחנו נוקבים היא תקופת מעבר עד שהחוק ייכנס למתכונתו המלאה. לכן אנחנו חושבים שבתנאים של ישראל תקופה של חמש שנים היא תקופה מספיקה כתקופת מעבר כדי להתאים את כל משק החשמל להוראות של החוק החדש, ואין צורך בתקופה של למעלה מחמש שנים. לשיטתי הייתי קובע גם תקופה קצרה יותר - שלוש שנים, אבל אני מוכן כדי שלא יגידו שאני רשע במיוחד, להסתפק בחמש שנים. אני אומר את זה על דעת סיעת מרצ שנועדה בעניין הזה ועל דעת שני נציגיה בוועדה.

רענן כהן:

אדוני היושב ראש, אני רוצה להיות צמוד להצעה שהתגבשה על ידי הממשלה כאמור בסעיף 52 לחוק בקריאה הראשונה, כלומר, שחברת החשמל לישראל תמשיך את פעילויותיה וכן תמשיך לתת שירותים שנתנה ערב פקיעת פקודת זכיונות החשמל, לפי פקודות הזכיונות.

אנחנו מדברים על תקופה של עשר שנים ואני רוצה להיות צמוד למה שהממשלה החליטה. זאת הצעתי.

א"ח שאקי:

אני משוכנע שחברת החשמל מתכוונת להתאים את עצמה לדרישות של החוק הזה, על המסקנות המתחייבות, על התחרות המוכרת כרוגס שוודאי ייכנס לפעולה. אבל משך הזמן הנדרש כדי לאפשר את הדבר מבלי זעזועים נראה לי סביר כעשר שנים. הממשלה בדקה את העניין ומבחינות רבות, לרבות הנכונות של חברת החשמל לבוא לעזרה בכל מקום שפנו אליה כדי לאפשר קיום גם במקומות שבהם ללא עזרתה המצב היה קשה ביותר. אני מודה שזה נעשה באזורים שבהרבה מובנים לא זכו ליחס נאות. חברת החשמל הייתה בין הגופים המעטים שלא היססו לרדת לכל פינה שבה נדרשו לעזור. אם היא סבורה שהיא זקוקה לתקופת מינימום זו של עשר שנים כדי להתארגן, צריך לאשר זאת.

י' ונונו:

אני מציע שהתקופה אכן תהיה עשר שנים על פי הצעת החוק. אבל הייתי מוסיף, כיוון שאומרים שעשר שנים היא תקופה די ארוכה ולא רוצים לסגור את הדלתות, אני מציע לאפשר לממשלה לדון בכל הנושא מחדש כעבור שש שנים.

א"ח שאקי:

אני מצטרף לסייג הזה.

רענן כהן:

זה גם נאמר בסעיף 60(ג) בעמ' 21 בנוסח הלבן: "על אף הוראות סעיפים 4(ב) ו-9(ב), יינתן רשיון ראשון להולכה, לחלוקה, להספקה, למכירה של חשמל ולסחר בו, לחברת החשמל לתקופה של עשר שנים מיום תחילתו של חוק זה (להלן - תקופת המעבר)". זה נאמר במפורש בהצעה לקריאה שנייה ושלישית שלך, אדוני היושב ראש.

היו"ר ג' גל:

אני רוצה להביע את דעתי. בדברי ההסבר לחוק כתוב בסעיף 5: "ועדה בראשותו של ד"ר יוסף ורדי בחנה את נושא ניהול משק החשמל, לאחר פקיעת תוקפו של הזכיון וצוות בראשותו של ד"ר צ'מנסקי הוסיף הצעות בנדון. ההמלצות שנתגבשו היו שלא להאריך את זכיון חברת החשמל לישראל בע"מ ולהסדיר את הייצור, הסחר, ההולכה והחלוקה של חשמל על ידי מערך רשיונות ופיקוח, אשר יבטיח תנאים לתחרות בין הגופים העוסקים בחשמל, תוך שיפור השירות לצרכן. מנגנון הרישוי יופעל על ידי משרד האנרגיה והתשתית. כן הומלץ על הקמת רשות לשירותים ציבוריים וכו'".

רשיון אחד לעשר שנים משמעותו שבין הקבוצות האלה אין תחרות במשך עשר שנים. מי צריך היום להחליט שכך יהיה עשר שנים? מה יקרה אם ניתן את זה לשש שנים כאשר כל המומחים שהשתתפו בדיון כאן היו בדעה שאפשר להסדיר את משק החשמל גם בשלוש שנים. באתי והצעתי, שלוש שנים? נוסף מאה אחוז, נכפיל את זה לשש. אם יתברר כעבור חמש שנים שש לא מספיק, יאריכו את זה בעוד ארבע, בעוד חמש, בעוד שש שנים. מדוע ההתעקשות על עשר שנים? איזה משק נכנס לתקופה מודרנית לעידן החדש עם עשר שנים הקפאה? אני לא מבין את הדבר הזה.

י' ונונו:

השקעות פיתוח הן לא לעשר שנים?

היו"ר ג' גל:

השקעות פיתוח כאשר אתה נותן הן לעשרים וחמש שנה ולא לעשר שנים. אלא אם כן מישהו רוצה להקפיא מצב קיים, ואז על כל שנה נוספת הוא שמחו. כל שנה נוספת נותנת לו הרגשה יותר טובה. כולנו יודעים שכל אחד מאתנו בביתו במקום שהוא עובד רוצה שמה שהיה הוא שיהיה. אבל אנחנו חייבים קצת לשחרר את המוסרות, קצת לפתוח את הפקעות האלה.

לכן אני מציע שש שנים בלי כחל ושרק, ואם כעבור חמש שנים יתברר שצריך להאריך, יאריכו. בשש השנים האלה יש מספיק זמן להתארגנות, ואם רוצים להשקיע השקעה לזמן ארוך, אז אם הולכים להשקיע היום בדבר מסוים, אפשר לתת את הרשיון כבר ולהבטיח אותו ל-25 שנה ולא ל-6 ולא ל-10 ולא ל-12.

ע' פרץ:

אדוני היושב ראש, הממשלה הזו שכינה בתקופה הזו הייתה אחת הממשלות שבניגוד לכל הממשלות האחרות פתחה את המשק בהרבה מאוד נושאים, עשתה הרבה מאוד הפרטות, ואני מניח שאם אנחנו כחברי ועדה שבדרך כלל כשיש הסתייגות בוועדה בנושא כל כך משמעותי, ומי שיגיד שיש יצדק, ומי שיגיד חמש יצדק, ומי שיגיד שבע יצדק, אין אחד פה שיאמר לי שיש לו מדדים מדויקים למה שש נכון וחמש לא נכון ושבע לא נכון. לכן אני סומך את ידי על הממשלה. הממשלה תרצה להציע הצעה חדשה, כנראה שהממשלה יש לה מומחים והיכולת לבחון את זה.

כל הכבוד לדו"ח ורדי. קראנו את דו"ח ורדי ומכירים את שיטת האשכולות ושיטת ההפרדות וכל אחד יודע מה רוצים, אף אחד לא בטוח מה באמת יקרה ומה יהיה נכון. הממשלה יש לה הכלים המקצועיים לבוא ולהציע הצעה. הממשלה הציעה הצעה, אני חושב שחובה על כולנו לדבוק בה, מכיוון שאני חושש מדבר אחד: שעל גבה של הצעת החוק הזה מנסים לתאר ממשלה שפתחה את המשק, עשתה הפרטות, כממשלה שכביכול סוגרת את המשק. על גבו של החוק הזה מנסים לתאר ציבור עובדים שהוא אחד הטובים ביותר שיש במדינת ישראל ועושה שירות יוצא מן הכלל כציבור של פרזיטים שמנסה להיבנות על חוק ולא על עבודה. לכן אני חושב שצריך להפסיק את החגיגה הזאת ולעשות הצבעה. מי שחושב שיש לו הסתייגות, יבוא למליאה. מה שהמליאה תכריע, נקבל.

מבחינתנו, אם יושב ראש ועדת הכספים רוצה לשנות משהו, וזו זכותו, והוא עשה זאת לא אחת, אני חושב שהרבה יותר מכובד לנסות לשכנע את הממשלה. אבל הגענו לשעה מסוימת. בואו נכריע לטובת כולם, כי כל גרירה של העניין רק גורמת סבל ונזק לכל הצדדים.

ר' פלד:

השתמשת פה בשם של מומחים, הבאת אחד או שניים, אבל אני חושב שיש גם מומחים אחרים. אני חושב שהנהלת חברת החשמל יודעת באחריות לאומית מה נכון למשק החשמל. יש פה חוק שהוא מהפכה בכל קנה מידה. יש פה חוק שבעשר שנים פותח את המשק עם עשר השנים יותר ממה שהמשק האמריקאי נפתח ב-22 שנה. יש פה משק מאוד רגיש, כי אנחנו מדינת אי. אין לנו גיבוי חשמלי. כל טעות או כל הליכה מופרזת לכיוון מסוים תביא פה דבר שיפגע במשק הישראלי. לכן עשו פה תקופת מעבר שעברו בה הרבה איזונים, הרבה שיקול דעת, שלוקחת בחשבון את טובת משק החשמל, לא את טובת חברת החשמל.

אני חושב שזה יהיה לא אחראי ללכת ולקפוץ בצורה הזאת, כי זה יכול ממש לפגוע במשק החשמל. אין לנו שום גיבוי חשמלי ולא יהיה לנו מהארצות השכנות. ראינו מה קרה בקיץ האחרון. אני לא חושב שמהחדר הזה כדאי להביא קיצים נוספים דומים. אני לא אומר את זה כדי להבהיל.

אני חושב שהרפורמה מתחילה מחר בבוקר. היצרנים הפרטיים מתחילים מחר בבוקר. ה-PUC מתחיל מחר בבוקר. הכול מתחיל מחר בבוקר, והסדר הביניים לעשר שנים נדמה לי שזו ההחלטה הנכונה והנבונה שהמשק צריך.

א' שלגי:

אני רוצה לחזור ולהדגיש את הצעת הממשלה לעשר שנים. אנחנו הולכים לחוק שלהערכתנו הממשלה מביאה הרבה מאוד רפורמה בנושא של תפיסת המשק - הכנסה של ייצור פרטי, מערך רישיונות, חברת החשמל תתחיל להתנהג בנושא של מרכזי רווח, שינוי נושא מאזני של חברת החשמל. יש הרבה מאוד דברים בחוק שאנחנו לא יודעים איך הם יתקיימו בעוד שלוש, ארבע או שבע שנים. אנחנו צריכים להיכנס לביצוע של הדברים והמטלות שיש גם על הממשלה וגם על החברה בצורה מאוד זהירה, עם אפשרות ללכת אחורה וקדימה כשאנחנו רואים שאנחנו טועים.

אנחנו חוששים מאוד שאם נעשה תקופת מעבר פחות מעשר שנים ונראה שעשינו טעויות במערכת החקיקה, לא נוכל לחזור מהן, ואנחנו עלולים לפגוע אולי בדברים שאנחנו לא רוצים לעשות אותם.

תקופת מעבר של עשר שנים תאפשר גם לממשלה וגם לחברה את ההתארגנות כדי לצאת בצורה שמשק החשמל וציבור הצרכנים ייצאו הרבה יותר מחוזקים בסוף תקופת המעבר.

י' ונונו:

אני חושש מאוד שהחלטה על קיצור התקופה יכולה להשפיע למשל על ההחלטה אם להמשיך בהקמת תחנת כוח באשקלון. זו החלטה לעשר שנים. אם טווח החשיבה והתכנון הוא לחמש שנים, זה יכול להשפיע על הרבה החלטות והשקעות שכבר הוחלט עליהן. לכן אני חושב שההצעה שהצענו - עשר שנים, היא טובה, ואם הממשלה תרצה לדון בעוד שש שנים, היא תוכל. זו אופציה.

א' פורז:

אדוני היושב ראש, אני רוצה להציע בהסכמת כל הנוכחים, בלי לערוך הצבעה, שלמליאה זה יגיע כשתי גרסאות: חמש שנים ועשר שנים. אם לא, אני מבקש התייעצות סיעתית. ננסה לגייס את כל הכוחות שמתנגדים לעשר שנים.

היו"ר ג' גל:

אם יש התייעצות סיעתית, ההצבעה לא תהיה היום. כך אני נוהג.

ע' פרץ:

אם היושב ראש אומר שלא תהיה הצבעה היום על התייעצות סיעתית זה מה שנקרא עם האקדח על הרקה.

היו"ר ג' גל:

אני רוצה לומר כמה מילים בתגובה להערותיו של עמיר פרץ. אני חושב שהציבור של עובדי חברת החשמל הוא ציבור טוב מאוד. אני חושב שההתבטאות, אם היא נכונה, כפי שקראתי בעיתונות, של חלק מהוועדה, היא חמורה מאוד.

ע' פרץ:

של מה?

היו"ר ג' גל:

אני חושב שהוועדה לא יכול להודיע ולאיים על ועדת הכספים, כפי שקראתי בדברים שהיו בעיתון, ואולי גם בהודעה כפי שהדובר שלך הוציא אתמול, שיהיו עיצומים אם הוועדה תחליט על פחות מעשר שנים.

ע' פרץ:

זה בהחלט לגיטימי.

היו"ר ג' גל:

אני חושב שוועדת הכספים לא יכולה לעמוד תחת עיצומים. אני חושב שההחלטה לשש שנים איננה הופכת את החלטת הממשלה. אין פה כמעט חוק שאין תיקונים בהחלטות ממשלה, סעיף ימינה וסעיף שמאלה. הוועדה קיימה בעניין הזה נדמה לי שש ישיבות, השקענו ימים כלילות. שום דבר לא נעשה כאן בחיפזון. לכן נדמה לי שכדי להוציא את העניין מהנושא הפוליטי וכדי להוציא את זה מהפריימריס וכדי שלא תהיה תדמית שאנשי מפלגת העבודה נבהלים מאיזשהו לחץ, אני מציע לאמץ את החלטתו של פורז, ללכת למליאה עם שתי גרסאות: הגרסה האחת תהיה כפי שהציע חבר הכנסת ונונו, והגרסה השנייה תהיה שש שנים.

ע' פרץ:

אנחנו מבקשים שגרסה אחת היא של הממשלה - עשר שנים, והגרסה השנייה - שש שנים.

היו"ר ג' גל:

נלך על שתי ורסיות: שש שנים שאני מציע, ועשר שנים שהממשלה מציעה.

רענו כהן:

אני מציע הצעה משופרת: יש נוסחה אחת - עשר שנים לפי החלטת הממשלה. גרסה שנייה - עשר שנים פלוס אופציה לממשלה לבדוק מחדש.

היו"ר ג' גל:

אתה יודע שזו לא האופציה השנייה. חבר הכנסת פורז הסכים לרדת מחמש לשש שנים.

א' ויינשטיין:

תעמיד להצבעה כל גרסה ותראה. אני רוצה להצביע. אני מבקש להצביע.

היו"ר ג' גל:

גם כשהיה דיון בנושא הייעוץ בבנקים הגענו בסוף להבנה: קבוצה אחת רצתה גרסה א', וקבוצה שנייה רצתה גרסה ב'. אם יש לך גרסה שלישית, אני מבין.

א' ויינשטיין:

אני נגד שתי הגרסאות ואני מבקש להצביע. אני נגד החוק הזה כפי שהוא.

היו"ר ג' גל:

מי בעד אימוץ שתי הגרסאות? מי נגד?

ה צ ב ע ה

הוחלט: לקבל שתי גרסאות - האחת: כהצעת הממשלה - להאריך את הזכיון בעשר שנים. השנייה - להאריך את הזכיון בשש שנים.

ע' פרץ:

כדי שהדבר יהיה מכובד, גרסה אחת היא הצעת הממשלה, וגרסה שנייה היא הצעת היושב ראש.

א' שניידר:

בסעיף 20(ג) כתוב היום: "בעל רשיון ייצור עצמי רשאי למכור חשמל לבעל רשיון ספק שירות חיוני בלבד, כפי שיוסכם בין הצדדים". מוצע למחוק את המילה "בלבד" ולכתוב "וכן לתאגיד הנמנה על תשלובת חברות שעליה נמנה גם בעל הרשיון כאמור. המכירה תהיה בתנאים כפי שיוסכם בין הצדדים".

היו"ר ג' גל:

תסבירי מדוע זה נדרש.

א' שניידר:

ישנו תאגיד שמייצר חשמל לשימוש עצמי, אבל אם הוא במסגרת תשלובת של חברות הוא מספק את החשמל שהוא מייצר במחיר העלות לאותן חברות שהן חלק מהקונצרן שלו.

היו"ר ג' גל:

בחצר שלו?

א' שניידר:

אני לא יודעת אם זה בחצר שלו.

א' שלגי:

כימיקלים לישראל בים המלח ימכור לכימיקלים לישראל בחיפה.

היו"ר ג' גל:

אם נעשה את זה בחצר שלו, זה בסדר?

ש' ברובנדר:

הצענו חצרים והיועצים המשפטיים אמרו שהם לא יכולים לכתוב חצרים.

ההגדרה של חצר הייתה טובה. אם לא כותבים בחצרי זה פריצה של כל המסגרת.

היו"ר ג' גל:

יש לי הצעה: שאם יוצאים מהחצר ואפילו זה חברת בת באותו קונצרן אבל נמצאת במקום אחר, יש הולכה. על זה אין ויכוח. אבל אם זה באותה חצר, חייבים לאפשר לו לתת את החשמל גם אם זה בחברה שנייה באותו קונצרן.

מה שאמרתי עכשיו, יש לכם על זה ערעור?

י' חורש:

הסיכום היה שיצרן חשמל עצמי יכול לספק חשמל לצרכים שלו בלבד. זה היה הסיכום. זה היה על הרקע של פיקוח על העובדה שלא נפרוץ את המסגרת של 10% ונדע בדיוק מה ההיקף של ייצור עצמי ושל יצרני חשמל פרטיים.

היו"ר ג' גל:

אשאל אותך אחרת: חברת כי"ל הקימה בחצר בסדום מפעל בהשקעת ענק. מה קורה אתם מחר בבוקר?

י' חורש:

הם יצרן חשמל עצמי, יש להם רשיון למטרות שלהם. הם רשאים לספק את החשמל לעצמם. הם לא רשאים להעביר את זה.

היו"ר ג' גל:

באותה חצר יש להם גם מגנזיום.

י' חורש:

זה הכול חברה אחת. זה הכול מפעלי ים המלח ולכן זה רלבנטי אם זה מפעל אחר או לא. זה אותם בעלים - מפעלי ים המלח.

היו"ר ג' גל:

יש כאן בעיה. אמרתי להם במפורש, שאם מדובר במפעל במקום אחר, לא בזה מדובר.

י' חורש:

ההצעה של אנה זה בדיוק האפשרות של ים המלח למכור את החשמל מחר למפעלי הברום או למישור רותם. בפירוש לא הייתה על זה הסכמה.

היו"ר ג' גל:

אני רוצה לבדוק את זה. אומרים לי אנשי ים המלח שזה ימנע מהם לתת למפעלים שבתוך החצר.

י' חורש:

זה עובדתית לא נכון.

א' שלגי:

שיגדילו את החצר שלהם ויהיה להם מפעל עצמי.

י' חורש:

זה פשוט לא נכון עובדתית. מפעלי ים המלח זו חברה שיש בה אלמנטים שונים בחצרים שלה, אבל גוף משפטי אחד. מפעלי ים המלח הוא הבעלים של הכול. סעיף 20(ג) מאפשר למפעלי ים המלח לייצר חשמל למטרות עצמיות ולספק את החשמל בחצרים שלהם לכל המתקנים השונים שלהם. זאת הייתה ההסכמה, זאת הייתה ההבנה.

ב' אבלין:

אבל לא החוצה. לא לברום, לא לחרסית וחול זך.

היו"ר ג' גל:

שוקי, אתה יכול לצאת רגע לטלפן ולבדוק את הנקודה הזאת?

י' חורש:

אני לא צריך לבדוק, אני מכיר את העובדות.

היו"ר ג' גל:

אין אתי ויכוח שרק מה שבחצר. אומר לי אתמול איש אחראי דבר אחר.

ר' פלד:

הוא היום מספק בתוך עצמו, זה בחצר שלו, אין בעיה.

היו"ר ג' גל:

היום יש לו רשיון. הרשיון שלו מחר משתנה?

ר' פלד:

אין לו רשיון. אין לו בעיה גם מחר לפי הסעיף הקודם. אבל השינוי שאנה עושה הוא פורץ.

היו"ר ג' גל:

לאנה לא הייתה כוונה לפרוץ. זה ייבדק. אני לא רוצה שייצא משהו שמחר יתברר שמישהו לא יכול באותה חצר.

י' חורש:

אי אפשר ברגע האחרון להשחיל דבר כשלא מכירים את כל העובדות. גדליה העלה את הנקודה של ים המלח. עובדתית 20(ג) מאפשר להם לספק חשמל לכל המתקנים השונים שלהם בחצרים שלהם.

היו"ר ג' גל:

שוקי, מה מפריע לך - ואני סומך לך - להתקשר לעורך דין שלהם ולשאול אותו? עורך הדין שלהם הוא עדי קפלן. תשאל אותו אם כל המתקנים בחצר הם באותה חברה.

ב' אבלין:

אם הם באותה חברה, למה אתה כותב שזו חברה באותה תשלובת? אז זה לא אותה חברה.

היו"ר ג' גל:

תבדוק את זה טלפונית.

ש' ברובנדר:

יש לנו מצב דומה באזור בתי הזיקוק בחיפה. יש בתי הזיקוק חיפה שיש להם תחנת כוח. יש כרמל אוליפנינים ויש פטרוכימיה. כל אחד מהם בנפרד יש להם הסדרים של מכירה על פי כל מיני כללים ישנים. מה שבעצם נאמר פה, שמחר בבוקר תחנת כוח של בתי הזיקוק יכולה לספק חשמל.

היו"ר ג' גל:

למה אתם עושים ויכוח על דבר שלא קיים? אנה כתבה, נגמר. אני מתכוון באותה חצר. אין ויכוח שלא הולכים לצאת מהחצר. אם יתברר שאין בעיה, אין בעיה. אני לא משנה שום דבר. אם יתברר שבאותה חצר זה לא אותה בעלות, נכניס תיקון.

ר' פלד:

כוונת החוק, זה הרי משק מוסדר שאתה נותן לו קטע חופשי, שאתה בעצם תפתח את הקרטע בכמויות שאתה תחשוב לנכונות. החוק אומר: מה שפתחת, פתוח לכולם. היתר - סגור.

היו"ר ג' גל:

אני לא הולך לפתוח את הדיונים מחדש. מה שסיכמנו, סיכמנו. אני רק רוצה להבטיח שמה שסיכמו יהיה בחוק. אני לא הולך לפתוח את זה.

א' שניידר:

יש סעיף שצריך להוסיף בהוראות המעבר.

ד' ליפשיץ:

בסעיף 60 צריך להוסיף הוראת מעבר. הייתה הוראה שהושמטה בטעות. הייתה הוראה בחוברת הכחולה בסעיף 52(ו) שאמרה, ש"למרות הוראות סעיף 19(ב), בעל רשיון ייצור רשאי למכור חשמל למי שהוא קשור עמו בחוזה למכירת חשמל" למשל כל תקופת החוזה. זה סעיף שנשמט בטעות. הסעיף הזה קצת משופץ והוא מוסיף המשכה של כל מי שפעל. מוצע להוסיף: "מי שערב תחילתו של חוק זה היה בעל רשיון לביצוע פעילות יהיה רשאי להמשיך בביצוע אותה פעילות במשך שנה מיום תחילתו של החוק". כלומר, זו הוראת מעבר לגבי כל מי שפעל עד היום למשך שנה. זה ההמשך של מה שהיה כתוב: "מי שהיה בידיו רשיון ייצור יהיה רשאי גם למכור חשמל למי שהוא קשור עמו בחוזה למכירת חשמל שהיה בתוקף ביום התחילה, בהתאם לתנאי אותו חוזה". זה פשוט הושמט.

היו"ר ג' גל:

תוסיפו את זה.

יש אלף ואחד דברים שיתבררו ויצטרכו לעשות תיקוני חקיקה ויעשו שיפורים בעתיד. אני בטוח שזה יהיה. אני לא רוצה לפתוח עכשיו נושאים חדשים שהם במחלוקת. היו לנו מספיק מחלוקות עד עכשיו.

אשרנו את החוק. אם יתברר שיש כתוצאה מהגדרה שבחוק בעיה בחצרים של מפעלי ים המלח במצב הקיים, אנחנו מייפים את כוחן של אנה, דרורה ובתיה להכניס תיקון שיבטיח באותה חצר.

ט' שטיין:

למשרד המשפטים גם מותר להביע דעה?

היו"ר ג' גל:

בוודאי. ברוח הדברים שאני אומר, מה שיש לים המלח הסכמה היום בחצר שלה, צריך שהחוק יאפשר לה להמשיך. אם נדרש לצורך זה תיקון, תתקנו. אנחנו סומכים על שלושתכן ברוח החוק הזו. נא להעלות את החוק למליאה לקריאה שנייה ושלישית.

הישיבה ננעלה בשעה 9:00